

(rozhovor s Vaškem Plecitým, kapelníkem příbramské kapely Ginevra)

Bída, Do plnejch džbánů a Rada za groš, to jsou názvy tří vydaných desek příbramské skupiny, které zvolila svůj název po bájně velšské královně

Ginevře

. Někdy čtu, že Ginevra hraje hradní folk, protože je občas vidět v historických kostýmech na hradech. Myslím, že je jedno, kam hudbu a zpěv Ginevry zařadit. Já mám prostě tu kapelu rád, stejně jako jsem měl rád kapelu Klíč, která měla trochu podobné zaměření.

Stejně jako Klíč staví Ginevra na dokonale znějících hlasech všech členů kapely a dobrém zvuku nástrojů včetně nástrojů historických.

Ginevra v historickém prostředí

foto: archiv Ginevry ©

Na letošním koncertu Vyšehraní jsem se seznámil s kapelníkem Vaškem Plecitým a slíbili jsme si schůzku a rozhovor na Prázdninách v Telči. Tak se vraťte o pár týdnů zpět do Telče , kde jsme si na zámecké terase těsně před vystoupením kapely s Vaškem Plecitým chvíli povídali :

Vašku, kdy vaše muzika vlastně začala ?

Všechno začalo v roce 1996, kdy jsme začali přemýšlet o tom, že se nám líbí muzika

vzdálených britských ostrovů. V roce 1997 jsme měli v Příbrami první vystoupení, kde jsme ještě hráli věci převzaté. Poté jsme si řekli, že bychom to mohli zkusit udělat něco po našem. Prostě nějakou vlastní věc vyloženě na téma z české historie.

Jak vybíráte témata ? Mně se líbí vaše snoubení českých pověstí s keltskou muzikou.

Když jsme začali, tak jsme byli tématy zavaleni - antikvariáty, brožury s autentickými zápisy, archivy a taky nám lidi dodávali různé příběhy. Některé byly použitelné, některé méně ale přesto se našlo mnoho příběhů, které se nám líbí a proto je zhudebníme, otextujeme a našima očima chceme přiblížit, jak to vlastně mohlo být.

Kdo píše texty ?

Texty píše já a pak také Jana Handlová. Už se ale i stalo, že na písni Tak do plnejch džbánů se zapojila celá kapela. To se nám to skládalo u Honzy Friedla na zahradě, kde jsme toho času nahrávali. Pro inspiraci nám k tomu pekl kuřecí křídla a sypal do nás uzené mandle. Nesmím ještě zapomenout na dva texty Milana Černohorského, který má určitě zajímavý rukopis.

Občas hrajete v historických kostýmech. Jak je získáváte?

Protože hrajeme v romantickém prostředí našich hradů a zámků, musíme být k tomu patřičně ladění. V našich začátcích jsme oslovili jsme jednu příbramskou oděvní společnost, které se naše tvorba zalíbila a tak vznikla dlouholetá podpora a modely, na kterých jsme se společně dohodli, vcelku dobře zapadají do historického prostředí hradů a zámků. V této době máme dva druhy kostýmů, ale nejraději vystupujeme v těch později ušitých a to z důvodu nám nejasných změn našich tělových partií.

Sestava kapely je poměrně stabilní. Co děláte pro to, aby vám to takhle vydrželo ? Kolik čas spolu trávíte ?

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 19 Září 2005 04:00

V poslední době, hlavně v té teplejší polovině roku, trávíme spolu dost času. Přirovnávám to tak trochu k manželství. Každý z členů kapely musí být k tomu druhému někdy méně, někdy více tolerantní. Zatím toho nikdo nezneužívá a pevně věřím, že to spolu ještě dlouho vydržíme. Dobrá parta dělá víc, než stoprocentní instrumentalisté - individualisté.

Hraješ s manželkou, jak řešíte vztah manželský a kapelní ?

Myslím, že jsme v tomhle neměli nikdy žádný vážný problém. Hodně mi pomáhá při aranžích, občas mi i uvaří a hlavně má

Ginevra

foto: archiv Ginevry ©

veliký cit pro rozepisování vícehlasů. Na náš hlasový projev dáváme dost velký důraz. Je to taková mravenčí práce o které se nikdy moc nemluví, ale je stejně tak důležitá, jako píseň napsat. Takže shrnuto - s manželkou hraji rád, doufám, že je tomu i naopak.

Vydali jste tři cédéčka, poslední je relativně čerstvé, ale máte něco v šuplíku ?

Doba šuplíků už pomalu končí , něco máme spíše na harddisku v počítači. To něco, je slibovaný zpěvník, který bychom chtěli vydat do konce roku. Hodně nám s notovými přípravami pomohl Vojta Zícha. Čáru přes rozpočet a další odložení příprav na zpěvníku nám udělal desetidenní historický festival v Lucembursku, kde jsme denně účinkovali. Této cesty určitě nelitujeme a hodnotíme ji jako dobrou zkušenost. A proto příště už musíme sliby vážit, protože slibů je dost, ale času čím dál méně. V jiném šuplíku mám i nějaké nové písničky, které začneme na podzim a v zimě pomalu dávat dohromady. Další možné CD nechceme určitě uspěchat, ale doufáme, že zatím potěšíme naše milé posluchače alespoň zpěvníkem.

Vím, že spolupracujete s Příbramským divadlem. Mohl bys o tom něco říci ?

Pan ředitel příbramského divadla Jiří Slanec si nás asi před čtyřmi léty všiml a bavili jsme se, zda bychom mohli mít v divadle nějakou místnost, kde bychom mohli mít věci a mohli bychom zkoušet. Se zkušebnou je vždy pro tolik lidí a tolik nástrojů problém. Jemu se zalíbilo to, co děláme a oslovil město Příbram a udělal z nás skupinu zřizovanou Divadlem Příbram. Máme určité výhody, zejména bezplatné použití místnosti v divadle pro zkoušení a koncerty. Je to velká pomoc, protože dnes se za všechno platí a my to, co "vykoncertujeme", dáváme na naše cedéčka, zpěvníky, nástroje a dopravné.

Používáte historické nástroje, kde je sháníte a kdo vám je dělá ?

Ze začátku jsme se snažili mít těch historických nástrojů více, ale byly problémy zejména na festivalech, kde jsou zvukaři. Ony ty historické nástroje hrajou pěkně, ale pokud se na ně dá mikrofón, tak zvuk trochu ztratí, bývá problém i s laděním. Řešíme to tak, že základní nástroje jsou novodobé a máme doplňky. Například máme buben, kterému říkáme krakůž a vyrobili jsme si ho sami, máme dešťovou hůl, fanfrnoch nám vyrobil Bohouš Svoboda, moderátor našich koncertů. Některé další nástroje, takové ta různá šterchadla se snažíme shánět tak po různu ve starých zapadlých hudebních nástrojích nebo si je vyrábíme sami.

Přemýšleli jste v rámci spolupráce s divadlem třeba o scénické hudbě nebo o vystoupení kapely v divadelním představení ?

Už se nám to i podařilo, protože nás oslovil režisér pan profesor Miška, zda bychom nechtěli hudebně provázet děj muzikálu **Šeherezáda**. Spolupráce se nám zalíbila, tak jsem do toho šli, ale nevěděli jsme jednu věc, že po nás budou chtít i tancovat. Byli jsme maličko rozčarováni, nasadili na nás choreografa. Ale chlapi to odnesli míň než holky, protože holky měli fitness zadarmo. Byla to pro nás dobrá zkušenost, ale bylo to časově náročné. Člověk nemůže dělat jedno přes druhé, ale vždy z toho musí vyjít nějaká priorita. Zatím jsou naší prioritou živé koncerty.